

[A. M. Hansen.]

ved, at Statsbanernes Rekrutering af Elever er saa godt som standset i alle de sidste Aar, saa ved man ogsaa, at de yngste af Statsbanernes Tjenestemænd vil have en Tjenestealder af ca. en halv Snes Aar. Spørgsmaalet tilspidser sig da saaledes: Skal den paakrævede Afskedigelse foretages blandt de unge Tjenestemænd eller blandt de gamle? Og her maa jeg mene, at det foreliggende Forslag løser Spørgsmaalet paa den lempeligste Maade.

Jeg kan udmærket godt forstaa de Udtalelser, som fremkom fra de to foregaaende Talere, der udtalte, at det var trist for en rask 65-aarig Tjenestemand at skulle være henvist til at tage sin Afsked. Jeg forstaa ogsaa, at det for nogle af dem kan fremkalde Ulemper, at der sker en Formindskelse i deres Aarsindtægt. Det er saa selvfølgelig, at det ikke behøver at siges. Derfor siger jeg ogsaa, at en saadan Lovgivning er jo af en saadan Art, at man helst vil være fri for den. Men de Herrer fra Oppositionspartierne vil da vel ikke bestride, at langt føleligere er det for den unge 30—35-aarige Tjenestemand at blive kastet ud i Arbejdsløsheden med enten ingen eller en meget ringe Pension.

De 65-aarige, som ved dette Lovforslag tvinges til at gaa nogle faa Aar, før de ifølge gældende Lov skulde gaa, faar Garanti for fuld Pension, for saa vidt de er kommet ind i Tjenesten i en saadan Alder, at de, ogsaa medregnet de 5 Aar fra 65 til 70 Aar, vilde opnaa fuld Pension. En Reduktion i deres Indtægter af mellem 30 og 25 pCt. i nogle ganske faa Aar er, hvad man vælger, naar man skal vælge mellem to Onder.

Naar derfor det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen med Hensyn til den økonomiske Virkning af dette Lovforslag kommer saa vidt ud, at han siger: det sikre ved denne Reduktion er Pensionsbyrdens Øgelse, det usikre er Besparelsen, saa siger jeg, at det er en meget hasarderet Udtalelse. Det ærede Medlem kan da ikke være i Tvivl om, at en Reduktion indenfor Statsbanerne af 1 000 Tjenestemænd i Løbet af 3 Aar er en Besparelse og en meget mærkbar Besparelse. Selv om man kan sige, at Besparelsen for det første Aar maaske ikke er saa stor, kan man dog heller ikke komme udenom, at Besparelse er der ved at formindske Personalet med 1 000 Tjenestemænd. Man kan dog ikke se bort fra, at adskillige af de Tjenestemænd, der her er Tale om, vilde i Løbet af disse Aar være nødsaget til af Helbredshensyn og andre Hensyn at tage deres Afsked. Man kan heller ikke se bort

fra, at selv om det er en formindsket Indtægt for dem, saa er de dog ikke kastet ud i en saadan Ulykke, som det vilde være for den unge Tjenestemand at blive afskediget. Jeg tror ogsaa, at de allerfleste af dem, som det gaar ud over, forstaa, at her staar man overfor en Nødvendighed, og at det er lettere for dem, der er oppe i den høje Alder og nær ved den lovbefalede Afgangsalder, at tage Afskeden, end det er for de unge.

Naar det ærede Medlem Hr. Vesterager derfor spørger, hvad disse Mennesker har gjort, saa har det Spørgsmaal slet ingen ting paa sig. Det er kun en Talemaade for at komme udenom den triste Kendsgerning, at vore Statsbaners Forhold er saadanne, at der ikke mere er Brug for det Mandskab, man hidtil har haft Brug for. Der er paa dette Omraade ligesom paa saa mange andre Omraader i vort Samfund i denne vanskelige Tid Nedgang i Kravet om Arbejdsstyrke.

For at komme udenom den triste Kendsgerning staar man her og fremsætter saadanne Udtalelser som: hvad har disse Mennesker gjort? Jeg vender mig meget stærkt imod en saadan Udtalelse. Det ærede Medlem sagde her oppe fra, at han kunde ikke gøre for, at han var født i 1870. Nej, naar blot han ikke havde andet at staa til Ansvar for, saa havde han let ved at komme igennem Verden, men der er meget andet, naar vi piller det op.

Nogle af de Tjenestemænd, som denne Lov vil gaa ud over, har kritiseret den meget korte Opsigelsesfrist. Det er forstaaeligt, at der kan være Ønske om en længere Opsigelsesfrist, og jeg vil ikke nægte, at jeg vilde føle mig tiltalt, om et saadant Ønske kunde imødekommes. Men jeg er jo ikke blind for, at et saadant Ønskes Opfyldelse koster Penge; og hertil kommer, at det selvfølgelig er mest naturligt for Statsbanerne at tage deres Personalereduktioner om Vinteren, da der er mest overtalligt Mandskab. Om dette Ønske altsaa kan opfyldes, tør jeg ikke udtale mig om i Øjeblikket.

Det, jeg gerne vilde give Udtryk for i de Bemærkninger, jeg har at knytte til Lovforslaget, er dette, at det forekommer mig, at vi i den økonomisk vanskelige Tid, hvori vi befinder os, ligesom paa saa mange andre Omraader i disse Tider, er under Nødvendighedens Lov. Ud fra Erkendelsen heraf skal jeg tilsige mit Partis Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse.

Ministeren for offentlige Arbejder
(Fris-Skotte): Jeg vil gerne først takke